SẢN PHẨM NHỎ MÓN LỜI LỚN

Wang và các sản phẩm của ông

Cuối thập niên 1950, khi đồ chơi đã là một mặt hàng xuất khẩu mạnh của Hồng Kông, một thợ may gốc Thượng Hải tên là Wang Seng Liang đã tháo một chiếc xuồng máy đồ chơi của Nhật ra xem. Ông thường nghĩ các đồ chơi thì thường đổi kiểu tới đổi kiểu lui chứ còn cái động cơ nhỏ xíu bên trong thì lúc nào cũng vậy. Thế là gom vốn liếng tiệm may ông lập ra hãng Johnson Electric Holdings. Ngày nay, nó đã trở thành hãng sản xuất động cơ (mô tơ) nhỏ đứng hạng nhì thế giới.

Không như các công ty Hồng Kông khác, thường mở rộng lãnh vực hoạt động ra dủ mặt, hãng Johnson chỉ tập trung vào món sở trường của mình. Họ đã thu lãi lớn từ món hàng nhỏ bé đó. Năm tài chánh kết thúc vào tháng 3.1992 vừa rồi, doanh số của hãng đạt 167.5 triệu USD (lãi 36,6 triệu), năm nay, họ dự định sẽ thu lãi ròng 45 triệu.

Ngoài đồ chơi, những môtơ nhỏ còn dùng trong nhiều sản phẩm khác, máy sấy tóc, máy chà răng, cạo râu điện....Xe hơi cách đây một thập niên chỉ có chừng 4 bộ phận cần mô tơ nhỏ (ở cần gạt kính, máy nâng hay hạ kính cửa sổ xe, máy điều chỉnh ghế ngồi....), hiện nay trong những xe đời mới có đến gần 20 bộ phận dùng môtơ nhỏ để phục vụ yêu cầu an toàn, tiện nghi, môi sinh...của xe hơi. Quả là một thị trường khổng lồ.

Thị trường của Johnson chỉ là các môtơ dùng điện xoay chiều (AC). Ở lãnh vực này, nó là nhất thế giới. Đối thủ lớn nhất của nó là hãng Mabuchi Motors của Nhật Bản, sản xuất 800 triệu môtơ mỗi năm (Johnson chỉ sản xuất khoảng 190 triệu cái/năm), nhưng Mabuchi lại tập trung vào động cơ dùng điện một chiều (các sản phẩm dùng pin). Cả hai hãng đều khởi đi từ ngành đồ chơi nhưng đã dần chia thị trường để phát triển, họ chỉ cạnh tranh với nhau ở vài mặt hàng.

Johnson cũng e ngại các nước đang phát triển sẽ mau chóng sản xuất được mặt hàng này, nhưng Patrick Wang, con trai của Wang Seng Liang, hiện đang điều hành Johnson, tin rằng trong cuộc canh tranh dữ dội hiện nay sẽ chỉ những kẻ mạnh mới tồn tại nổi.

Hiện hãng đang chú trọng thị trường Nga, Đông Âu và Trung Quốc, rồi cả Ấn Độ nữa. Wang nói "Ấn Độ và Trung Quốc có tới 2 tỷ người, chỉ cần 1/10 số đó có thể sắm được một đồ điện gia dụng hàng năm (như máy xay sinh tố, nghiền thịt, xay bột, sấy tóc...) là đã có 200 triệu khách hàng rồi". Ông cũng quan tâm tới khối Nafta vừa được thành lập "Chúng tôi chờ đợi người Mêhicô sẽ mua sắm các loại đồ điện gia dụng".

Johnson không ngừng nghiên cứu cải tiến kỹ thuật và mẫu mã. Dù là môtơ cho máy loại gì, thì nó cũng phải nhỏ, nhẹ và rẻ tiền chuyên chở. Như thế cần sản xuất nó ở nơi có nhân công rẻ tiền và có thể cung cấp được hàng một cách mau chóng. Wang nói: "Chúng tôi có kỹ thuật tốt, mạng lưới phân phối rộng khắp và nguồn nhân công rẻ. Chúng tôi may mắn là nằm sát bên tỉnh Quảng Đông của Trung Quốc".

Tiền lời thu về hàng đống, Johnson không hề nghĩ tới chuyện mở rộng sang hoạt động khác. Họ tin rằng nghiên cứu và tự động hóa để làm ra môtơ tốt và rẻ hơn sẽ đem lại nhiều lợi nhuận. Ngân sách nghiên cứu và phát triển của Johnson chiếm tới 4% doanh thu. Từ ngày ông Wang bỏ tháo chiếc xuồng máy đồ chơi ra xem tới nay đã là lâu lắm rồi, nhưng họ vẫn tiếp tục công việc họ vẫn làm và tỏ ra làm tốt nhất: sản xuất những loại môtơ nhỏ bé. Nhưng tiền lời thu được thì không hề nhỏ.

HÀ ĐÀO

(Theo *Asiaweek* 16.10.92)

Món dưa muối đơn sơ

Kim chi là một món dưa muối làm bằng bắp cải, dưa chuột, củ cải ngâm giấm cùng với ớt, hành, tỏi...Đó là món ăn truyền thống của Triều Tiên từ hàng ngàn năm rồi. Nhưng đừng coi thường, đó là một mặt hàng nóng hổi trên thị trường hiện nay. Năm ngoái, Nam Triều Tiên đã xuất khẩu kim chi tới 53 quốc gia. Mua nhiều nhất là Nhật, đảo Guam, Mỹ, Tây Ban Nha...Họ đã thu về được 68 triệu USD trong năm 1991. Thị trường trong nước cũng rất mạnh, 80% sản lượng bán trong nước là cung cho quân đội, nhà hàng, căng tin các trường học....,15% bán ở chợ và chỉ xuất khẩu 5%. Món kim chi tới nay vẫn làm tại nhà. Nhu cầu mở nhà máy làm kim chi hy vọng sẽ tăng lên khi ngày càng có nhiều phụ nữ phải đi làm và người ta phải sống trong các căn hộ chung cư không có chỗ để làm một hũ kim chi.

TL

(*Asiaweek* 16.10.92)